

РЕШЕНИЕ

№ 35968

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9257** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). във връзка чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) .

Образувано е по жалба Ел Д. У., без гражданство, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 4329/29.07.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са наведени оплаквания, че административният акт е незаконосъобразен, неправилен и неоснователен. Моли решението на АО да бъде отменено.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата. Моли да бъде постановено решение, с което да бъде уважена жалбата. Излага доводи, че са налице причини да бъде предоставен хуманитарен статут. Счита, че с обжалваното решение се засяга несъразмерно правото му на личен и семеен живот. Претендира разноски.

Ответникът, председателят на ДАБ, редовно призован, представлява се от юрк. К., която оспорва жалбата. Представя актуална справка относно Л., като моли да бъде потвърден оспорения АА, т.к. лицето не отговаря на условията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството по делото.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път чужденецът е поискал закрила с молба с вх. № 210 от 08.02.2010 г. на РПЦ - С., на която дата е регистриран с имената У. М. Ж., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Л., палестинец, без гражданство, етническа принадлежност - арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството е предоставил лична карта на палестински бежанец и акт за раждане. По първото административно производство с решение № 503 от 06.12.2000 г. на председателя на ДАБ-МС, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Чужденецът не е обжалвал решението и то е влязло в сила.

За втори път чуждият гражданин е подал молба за международна закрила с молба с вх. № 752 от 25.05.2011 г. на ДАБ-МС. С решение № УП 93 от 27.05.2011 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя е отхвърлена. Чужденецът е обжалвал административният акт и с Решение № 3344 от 05.07.2011 г. постановено по адм. дело № 4925/2011 г. по описа на Административен съд - София град (АССГ), Първо отделение е отхвърлил жалбата му срещу решението на ДАБ-МС като неоснователна.

За трети път молителят е подал молба за международна закрила с вх. № 1430 от 15.11.2011 г. на РПЦ-С.. С решение № УП 177 от 18.11.2011 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, молбата на чужденеца за статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Чужденецът е обжалвал АА, като с Решение № 970 от 23.02.2012 г. постановено по адм. дело № 10628/2011 г., по описа на АССГ, Първо отделение, 8-ми е обявил нищожност на решението на ДАБ-МС и върнал преписката за разглеждане и произнасяне по общия ред. С решение № 333 от 08.05.2012 г. на председателя на ДАБ-МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Този АА също е обжалван от чужденеца, като с Решение № 5329 от 10.10.2012 г. постановено по адм. дело № 5649/2012 г., по описа на АССГ, Първо отделение, 7-ми състав е отхвърлил жалбата на чужденеца. С Решение № 1044 от 27.01.2014 г. постановено по адм. дело № 14512/2012 г., по описа на ВАС, Трето отделение е отхвърлил жалбата на чужденеца срещу решението на АССГ и оставил в сила решението на ДАБ-МС.

Кандидатът е подал молба за закрила с вх. № 2725 от 29.08.2014 г. за четвърти път. С решение № 8250/17.11.2014 г. на заместник - председателя на ДАБ-МС, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Същото е обжалвано и с Решение № 2587 от 14.04.2015 г. постановено по адм. дело № 1058/2015 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 8-ми състав е отхвърлил жалбата на чужденеца. Жалбоподателят е обжалвал решението на АССГ и с решение № 5038 от 27.04.2016 г. постановено по адм. дело № 6313/2015 г., по описа на ВАС, Трето отделение е отхвърлена жалбата му срещу решението на АССГ и е оставено в сила решението на заместник - председателя на ДАБ-МС.

За пети път чужденецът е подал молба за закрила с вх. № 2152 от 22.07.2016 г. на РПЦ-С.. С решение № 5608 от 13.03.2017 г. на председателя на ДАБ-МС, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. АА е обжалван и с решение № 3591 от 29.05.2017 г. постановено по адм. дело № 3366/2017 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 44-ти състав е отхвърлена жалбата му. С Решение № 7422 от 05.06.2018 г. постановено по адм. дело № 9732/2017 г., по описа на ВАС, Четвърто отделение е оставено в сила решението на АССГ.

За шести път кандидатът за статут е подал молба за международна закрила с рег. № УП 4142 от 22.08.2018 г. С решение № 48-ОК от 31.08.2018 г. на Интервюиращ орган на ДАБ-МС, не е допусната последваща молба с рег. № УП 4142 от 22.08.2018 г. на ДАБ-МС от У. М. Ж. до

производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано и с Решение № 159 от 08.01.2019 г. постановено по адм. дело № 11173/2018 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 43 –ти състав е отхвърлена жалбата на чужденеца срещу решението на ДАБ-МС.

Настоящото административното производство е започнало с молба, вх. № ПМЗ-ОК-407/13.11.2024 г. на РПЦ - С. за международна закрила, подадена от жалбоподателя до ДАБ при МС. На същия ден е съставен регистрационен лист, в който е отразено, че кандидатът Ел Д. У. е без гражданин, [дата на раждане] в [населено място], Л. с постоянен адрес: Л., гр. Б., арабин, мюсюлманин-сунит, женен за българска гражданка, начално образование, фурнаджия, с адрес в [населено място], [улица], № 14.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта № BR112C2411130001 от 13.11.2024 г. (л. 70). Запознат е срещу подпис на същата дата и с информация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи закрила (л. 67). Запознат е срещу подпис с указания относно реда за подаване на молба за международна закрила (л. 71).

П. е и декларация за съгласие за събиране на информация (л. 66).

Изискано е становище от ДАНС (л. 64) по подадената молба, и с писмо вх. № М-3898 от 27.03.2025 г. (л. 39) е дала отговор, че не възразява да бъде дадена закрила, в случай, че чужденеца отговаря на условията по ЗУБ.

На 13.11.2024 г. до Ел Д. У. е изпратена и покана за провеждане на интервю (л. 48).

На проведеното на 20.11.2024 г. интервю, за провеждането на което е съставен от протокол с рег. № УП23828/20.11.2024 г. (л. 54-58) с участието на преводач, кандидатът е заявил, че за първи път е напуснал Л. в края на 2009 г. и преминавайки през С. и Турция в началото на 2010 г. е влязъл нелегално в Република България. Останал е на българска територия около 11-12 години. Обяснява, че е подал молба за закрила през 2010 г., но му е било отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Споделил е, че през годините в бил в различни административни и съдебни производства в Република България. Разказал е, че е сключил граждански брак с българска гражданка. По указания на Дирекция „Миграция“, е напуснал пределите на българската държава легално през 2020 г. за Л.. На 13.12.2020 г. е дошъл легално от Л. в Република България, като след тази датата не е напускат пределите на българската държава. Допълва, че от една година не знае къде му е документът за задгранично пътуване.

Търсещият международна закрила мотивира молбата си с проблеми, свързани с общото положение на несигурност в Л.. По време на проведеното с него интервю кандидатът за статут споделя, че по етническа принадлежност е арабин и е палестинец. Твърди, че не е имал проблеми основани на етническата си принадлежност. Споделя, че е мюсюлманин-сунит по религия и че не е имал проблеми свързани с религиозната си принадлежност. Не е бил политически ангажиран и че не е служил в армията, като е уточнил, че палестинците в Л. не служат в армията. Твърди, че не е бил член на въоръжена групировка и че не поддържа взаимоотношения с лица и организации извън страната. Допълнил е, че не е имал проблеми с армията и полицията в Л., както и с официалните власти.

На следващо място по време на проведеното с него интервю, чужденецът е заявил, че в Л. живеят баща му, две сестри, чичовци и вуйчовци, като споделя, че майка му е починала. Споделил е, че към датата на интервюто няма връзка с членовете на семейството му. Твърди, че района в който са живеели два месеца се е бомбардирал по два пъти на ден от страна на военните сили на И., както и че близо до селото му има бежански лагер Б. А., който е подложен на бомбардировки всеки ден. Казва, че няма другите му роднини от селото, защото домовете им са разрушени.

В проведеното интервю е разказал, че първият път, когато е бил в Република България не е получил статут. След е сключил брак с българска гражданка и е дошъл в Република България

през декември 2020 г. е имал пребиваване, като документа си го е подновявал всяка година, като е трябвало да си удължи престоя през 2022 г., но не е получил разрешение, поради което се е наложило да подаде молба за международна закрила. Споделил, че след като не е получил разрешение за пребиваване на територията на българската държава е трябвало да се върне в Л., заедно със съпругата си, но тъй като положението със сигурността в Л. е влошено към датата на интервюто, не може да се върне там. Твърди, че освен района на селото му, който е постоянно бомбардиран, територията на цял Л. също е под обстрел, включително и [населено място], както и че домът му е разрушен, а хора загиват ежедневно. Твърди, че желае да живее извън Л., за да е далеч от проблемите. Споделя, че чувства се добре и щастлив в Република България и желае да получи закрила заради лошото положение в Л., както и към датата на интервюто няма полети за Л.. Казва, че първият път когато е напуснал страната е било, защото положението на палестинците в Л. не е добро и не им се дава работа. Споделил е, че не е получавал лични заплахи в Л. и върху него да е оказвано насилие, както и че не е членувал в политически партии и организации, не е бил арестуван, съден или осъждан.

Административният орган е установил, че чужденецът е излагал твърдения, че не може да се завърне в страната си и желае международна закрила в България, тъй като е издирван от неправителствени сили и подлежи на нечовешки и нетърпими изтезания и смърт. Причините за напускане на П. на чужденеца са подробно разгледани в предходните административни и съдебни производства. Проблемите описани от молителя с организацията „Палестинска организация за общо командване"/„Генерално командване на палестинските сили в Л."/„Комитети на организация за освобождение на П." са надлежно разгледани в петте предходни производства за закрила, както и последвалите съдебни производства пред АССГ и ВАС. Във всички проведени с чужденеца производства чужденецът е заявил, че проблемите му с групировката касаят периода 2000 - 2009 г., като е заявил и отвлечение на брат му през 2012 г. Във всяко едно производство молителят е заявил, че не е имал проблеми с властите в страната си на произход или други проблеми. Мотивите за търсене на закрила са преклудирани, като те са оценени като недостоверни и неоснователни за търсене на закрила.

В административната преписка е налице представено копие на разрешение за пребиваване на територията на Република България, издадено на 19.01.2021 г., валидно до 11.01.2022 г., в което е посочено, че е член на семейство на български гражданин. Представено е още копие и превод на специална лична карта за Палестинските бежанци, издадена на 12.08.2020 г., както и копие и превод на документ, издаден от Агенция на ООН за подпомагане и работа на Палестинските бежанци в Близкия И., издадена на името на бащата на чужденеца М. А. Е., с датата на печатане 03.11.2017 г., в който документ е записано като син У. А. Е., роден 03/1979. Представил е и копие и превод на свидетелство за раждане, издадено от Л.. Представен е и договор за наем на недвижим имот.

Със становище рег. № УП23828/07.05.2025 г. от старши експерт в отдел „ПМЗ-РПЦ- С., кв. О. К. до председателя на Държавна агенция за бежанците на Министерски съвет е направено предложение на чужденеца да му се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут (л. 22).

С оспореното в настоящото производство Решение № 4329/29.07.2025 г. председателя на ДАБ-МС, на основание чл. 75 , ал. 1, т. 2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Ел Д. У..

За да постанови административният акт, председателят на ДАБ-МС приел, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или

принадлежност към определена социална група. Според административният орган, чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Според административният орган кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Ответникът е приел, че чужденецът не е имал проблеми от етнически, религиозен или политически характер.

Според решаващия орган, чужденецът не изтъква никакви лични опасения от преследване нито в страната си на произход –Л., както и не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел никакви действия, които да са релевантни на преследване. Административният орган е приел, че това, че е палестинец, и е представил документ, издаден от Агенция на ООН за подпомагане и работа на Палестинските бежанци в Близкия И., не е достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец. Преди да напусне Л. той не е имал проблеми заради принадлежността си към палестинския етнос, които да показват риск от евентуално преследване при завръщането му в Л.. Приел е, че чужденецът е напуснал Л., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа, както и за да живее със съпругата си. Приел е, че в твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова.

Не са заявени дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване, както и други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в Л., не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в държавата си произход. По отношение на описаните от кандидата и заявени от него събития във връзка с общото положение в страната и района му по местожителство, като молителят е заявил наличието на бомбардировки от страна на И. на територията на Л., АО е приел че чужденецът е напуснал Л. в конкретния момент, не поради наличието на конкретно протекло спрямо него неблагоприятно събитие или по причини свързани с наличието на военни действия, а по причини от личен характер. Чужденецът е напуснал територията на Л. в края на 2020 г., тъй като е имал сключен брак с българска гражданка. Молба за международна закрила подава през месец ноември 2024 г., едва след като става ясно, че няма да му бъде продължено пребиваването на българска територия, което е получил въз основа на сключен брак. Според ответника не са налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установяват положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства, административният орган е приел, че не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, както и липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ, поради което искането в частта за предоставяне на статут на бежанец е отхвърлено като неоснователно.

Не са установени и основанията за закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1-2 ЗУБ. Молбата е разгледана и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при наличие на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради

безогледно насилие, в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт в страната на произход на кандидата. Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ чуждият гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, председателят на ДАБ е направил извод, че той не е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. В тази връзка ответникът е приел, че бежанската история на чуждия гражданин не е подкрепена от доказателства в този смисъл.

На следващо място административният орган е направил извод, че Ел Д. У. не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на Л.. Спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства, поради което не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

След извършен анализ на информацията за обстановката в Л., изложена в справка вх. № МД-02-219/22.04.2025 г. (л. 23) изготвена от дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС, председателят на ДАБ е приел, че не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Според ответникът, от справката е видно, че споразумение за прекратяване на военните действия между И. и Л. влиза в сила на 27.11.2024 г., след повече от 13 месеца военни действия, включващи предимно И. и Х.. Х. претърпява загуба на военна мощ и политическо влияние в Л., след войната с И. и сваляне на сирийския президент Б. А., което води до загуба на ключов маршрут за военните доставки за Х. от И. през С.. На 18 февруари, датата на изтичане на удължения срок за изтегляне на израелските отбранителни сили и разполагане на ливанските въоръжени сили, израелските отбранителни сили се оттеглят от повечето райони под свой контрол в южен Л..

От наличната информация се установява, че не е налице въоръжен конфликт на територията на Л. към момента на постановяване на решението. Приел е, че чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила на държавата си на произход на по-голяма част от територията, където ситуацията е стабилна.

От изложеното АО е направил извод, че за Ел Д. У. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е приел за неоснователно.

На последно място в административният акт е прието, че по отношение на чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. За него липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна

закрила в Република България, както и не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер, поради което искането и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е отхвърлено като неоснователно.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 12.08.2025 г., а жалбата срещу него е подадена до Административен съд София – град на 25.08.2025 г.

Като част от административната преписка е представена справка вх. № МД-02-219/22.04.2025 г. (л. 23) от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, по отношение на Република Л..

В хода по делото е представена справка вх. № МД-02-428/06.08.2025 г. и на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ относно актуалното положение в Република Л. (л. 269).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение

от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведеното с жалбоподателя интервю не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. Ел Д. У. изрично не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел никакви действия, които да са релевантни на преследване. Такива заплахи не са били отправяни и към семейството му. Основните мотиви, които кандидатът за закрила изтъква за напускането на Л., желанието му да живее извън Л. със съпругата си и общото положение на несигурност в страната. Субективното усещане за страх у жалбоподателя да се завърне в страната си по произход не обосновава наличието на неблагоприятни спрямо него обстоятелства относими към настоящия момент и така направените твърдения не съдържат факти по случая, като не се открива наличието на личен елемент.

В случая не се установява на оспорвания да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повтораемост, за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми. В действителност жалбоподателят не е бил заплашван, върху него не е било оказвано насилие, не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти, в т.ч. и по етнически или религиозни причини в Л.. Член на неговото семейство няма признат в Република България статут на бежанец, което изключва възможността да му се предостави деривативен такъв статут съгласно чл. 8, ал. 9 ЗУБ. При това положение изводът на административния орган за неоснователност на искането на Ел Д. У. за предоставяне на статут на бежанец се явява законосъобразен.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал Л. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която

хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка в хода по делото е представена актуална справка за ситуацията в Л., която съдът съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение.

Видно от представената актуална справка с вх. № МД-02-428/06.08.2025 г.(л. 269) изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС по отношение на актуалната справка за състоянието на сигурността, военното, икономическото, социалното и политическо положение в районите на Л. се установява, че ливанския парламент е избрал подкрепения от САЩ началник, на армията за нов президент на страната, с което сложи край на дългогодишна политическа патова ситуация и президентски вакуум. Началникът на армията Д. Аун е избран за президент след два кръга гласуване след активни усилия на С. А. и С. щати да мобилизират подкрепа за Аун, който е близък до В. и Р.. След като е обявен за президент, Аун на практика се е оттеглил от поста началник на армията. Пристигнал е в парламента, за да положи клетва, облечен в цивилно облекло, като в речта си при приемането на изборите Аун приветства зората на „нова ера“ в Л., обещавайки да освободи страната от безбройните й икономически и политически кризи. Той също така дал рядко обещание да „монополизират оръжията“ под мандата на държавата, ясен намек за арсенала на подкрепяната от И. войнствена групировка Х.. Новият кабинет насочил вниманието си към икономическите предизвикателства. М. валутен фонд (М.) на 13 март приветства официалното искане на новия кабинет за финансова подкрепа за справяне с дългогодишната икономическа криза в страната. Президентът Аун е обявил план за разоръжаване на палестинските фракции, като след посещението на президента на Палестинската администрация (ПА). М. А., президентът Аун на 26 май е заявил, че разоръжаването на палестинските групи в Л. ще започне в средата на юни като част от усилията на държавата за налагане на монопол върху оръжията, започвайки в три палестински бежански лагера в столицата Б.. дискусии на пролетните срещи на Международния валутен фонд (М.) и Световната банка в края на април и приемането на законодателство за реформи, поискано от М., новото правителство се стреми да привлече международни финансови ангажименти. Забележително е, че в края на април Световната банка се съгласи да отпусне заем от 250 милиона долара в подкрепа на проблемния електроенергиен сектор на страната.

На следващо място, доводът на кандидатът за статут, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото.

Във връзка с твърденията в жалбата, че в оспореното решение не е изследван въпросът дали решението за отказ не би довело до нарушаване на основното право на личен и семеен живот по смисъла на чл. 8 от ЕКЗПЧ, трябва да се посочи, че това право не е абсолютно. Административният орган е основал своята преценка на разпоредбите на ЗУБ, като не се представиха и доказателства за наличие на хуманитарни и посочените от него причини да живее в България, безспорно имат само и единствено личен характер.

Водим от изложеното, съдът счита, че решението на председателя на ДАБ към МС е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която е била актуална към датата на решението.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и чл. 92 от ЗУБ, разноски на жалбоподателя не се дължат.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ел Д. У., без гражданство, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 4329/29.07.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: